

Rebekka-bladet

Trykt som manuskript for ordensmedlemmer.

Nr. 8 — 2. årgang

Utgitt av Det Norske Rebekkaråd av I. O. O. F.
Eksp.: Stortingsgt. 28

1. august 1947

Utgis med et 4-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementsprisen utenfor Norge er kr. 4,00 pr. år.
Annonsepriser etter avtale. - Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 15de i hver måned.

~~Ettertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogens godkjennelse forbudt for andre enn den offisielle Odd-Fellowpresse~~

Det norske Rebekkaråd
(I. O. O. F.)

Rådsresidenten.

Til Rebekkalogene!

Fra den uavh. Norske Storlosje er det kommet følgende proklamasjon:

Den Suveræne Stor-Sire br. C. A. Wheeler påbyr, at samtlige norske Rebekkalosjer

Den 20. september 1947

på passende måte skal minnes Rebekka-institusjonens 96. års dag.

Med søsterlig hilsen
i V. K. S.
Dagmar Halvorsen,
Rådsresident.

Helene Torgersen,
Rådssekretær.

Olga Johnson

Det er nå et år siden Ex Stor-Sire Sam Johnsons hustru Olga Johnson døde.

De som hadde den glede å kjenne denne varmhjertede og rettlinjede søster, vil aldri glemme henne. Hun var en Rebekka i hele sin ferd, en av dem som brakte ro og trygghet der hun var, et eksempel for oss andre.

På den siste visitt jeg var hos henne før hun døde, fortalte hun, som så ofte før, hvor glad hun var i sin loge og i søstrene, og hun hadde alltid logens ve og vel i sine tanker.

Hun hadde skrevet ned noe hun hadde på hjertet, som hun ville jeg skulle lese opp i logen, hvilket jeg gjorde.

Men nå når vi har fått vårt eget blad, vil jeg gjerne at alle søstre skal bli delaktig i denne hennes siste budskap og hilsen til oss:

Mine kjære søstre.

Hemmelige ordener har eksistert så langt tilbake vi kan følge historien, tusenvis av år.

Det har vært sammenslutninger av mennesker, som har laget seg ritualer, former og skikker.

Det har nok vært mange bølgesvingninger, og mange ordener er gått inn, og ikke før er en gått inn, før det er oppstått en ny.

Det er vel et bevis for, at det *alltid* har vært en lengsel hos folk til å slutte seg til samfunn, hvor man forpliktet seg til noe bestemt.

Vi som tilhører Odd Fellow Ordenen — den kjenner man egentlig bare fra 1819 som bekjent — vi har påtatt oss store forpliktelser.

I mine tanker og i min fantasi, har jeg sett en umåtelig høy stige, og med så mange trinn, at man aldri kan nå toppen, det står ikke i menneskers makt, men vi lærer veien, og vi strever oppover.

Vi skal arbeide på vårt eget jeg, heter det, og hva vil egentlig det si?

Jeg tror det menes vår utvikling i *det godes tjeneste*, det vi har forpliktet oss til. Vi må ikke være egoister som går og kjenner etter, at alt er etter vårt hode, om vår forfengelighet lider noen overlast, og at jeg føler meg såret her, og du der. Hører etter hva den og den har sagt, om den, eller den, eller om meg. Bringer det videre, i stedet for å stanse det, som ikke er til gagn hverken for oss selv eller for andre. Vi prater og prater om ting som ikke er ord verd, slikt hemmer oss i veksten, vi kommer ikke av flekken, ikke et trinn oppover stigen.

Å kjære, la oss forsøke å glemme vårt eget kjære jeg, våre egne behageligheter. La det gå oss i blodet at vi *kan* og at vi *vil* være noe for andre, og for hinannen. Vi *kan* alle utrette noe i det godes tjeneste. Vi kaller oss et søster-samfunn, og vi vet alle, at den som har mange søsken, har vennet seg til å høre sannheten, ofte på en mindre skån-som måte. Men det har vi ikke vært så nøye med, men tålt det godt, og ikke tatt det fortrydelig opp.

La det bli slik mellom oss, at vi med tillit og trygghet tør si hverandree sannheten, uten at det blir tatt fortryde-

REBEKKA-BLADET

Utgitt av Det norske Rebeekkaråd av I.O.O.F

Redaksjon og ekspedisjons adresse:
Stortingsgt. 28, Oslo.

Den artikkel av Ex Stor-Mester Evans som vi i dag har tatt inn i Rebeekabladet, viser en tankegang og en vurdering som vi skulle ønske flere Odd Fellows var besjelet av. Det vi først skal merke oss er, at dette er skrevet og inntatt i Odd Fellow ordenens offisielle historie, og ingen festtale ved et eller annet Rebeekajubileum, hvor det ofte blir sagt så meget pent, uten at det menes så meget med det. Nei, Ex Stor-Mester Evans forteller her om sitt syn og sin befatning med Rebeekainstitusjonen. Utviklingen fra den tid da denne artikkelen ble skrevet og til nå, har vært stor og imponerende. Noen statistikk over utviklingen av Rebeeka institusjonen verden over, har vi ikke i dag, men den har vist at den er levedyktig, og har en sterk og grunnfestet rett til å arbeide videre framover for Odd Fellows idealer og mål.

Når vi ser på vår institusjon, hvis første oppgave er å dyrke vennskapet, høyne moralen, og gjøre hverandre tjenester i alle livets omskiftelser ved gjensidig å støtte hverandre, da må vi tro at en slik institusjon har alle betingelser for framgang, ikke bare en midlertidig, men evig framgang.

Vår loge vil under sin dyktige ledelse føres videre framover i størrelse og ansiennitet, og ved den enighet som bør og skal være i en loge, kan det utrettes store ting, både sosialt, kulturelt og moralsk.

---

lig opp, la oss holde opp med all sur kritikk i bakhold, la oss holde opp med å være fornærmet, og la oss for all del være gode venner alle sammen.

Vi har et godt symbol i bunten med stavene, en stav brekkes lett, men bunten den holder.

La oss holde sammen og støtte hnannen på alle måter, så klarer vi nok brasene. La oss for all del være gode venner alle — alle sammen.

Således være det.

Rebeekainstitusjonen.

I et gammelt Odd Fellow blad har jeg funnet en artikkel som har like stor interesse i dag som den hadde dengang den ble skrevet.

Forfatteren av artikkelen er Ex Stor-Mester Evans, og den sto i Odd Fellow Ordenens store offisielle historie, autorisert utgave av 1906.

«Det medgis av alle at kvinnen av naturen er finere utstyrt og har renere smak enn mannen. Jo mer menn omgås damer, dess mer fint og gentlemanmessig oppfører de seg. Vi tenker her ikke på den affekterte elegans og ytre pli fra visse kretser av det såkalte fasjonable liv, men på den naturlige høflighet og hensynsfullhet som kommer av et behersket og vennlig sinnelag og av ønsket om å gjøre sine omgivelser glade og fornøyde, en følelse av velvilje, en evne til å gi plass for andres meninger og ønsker. Dette er ikke nettopp begrenset til mennesker med høyere skoleutdannelse. Mange som ikke har skoleoppdragelse, er mer virkelig fine og viser bedre smak enn andre som har hatt fordel av de beste skoler. Storlogen i mitt hjemland (Iowa) har alltid hatt godt ord for sine medlemmers respektable karakter og gode oppførsel, men den er i alle ting som gjelder virkelig smak og dannelse gått betydelig fremad siden den begynte å samvirke med statsforsamlingen av Rebeekagraden. Kvinnens inntreden i vår ordens rekke vil heretter, som hittil, befordre veksten av brødrenes kultur og sjelsfinhet.

Men mer enn skjønnhet og ytre fullkommenhet beundrer vi hos mange kvinner et høyt moralsk standpunkt, en utviklet rettsfølelse, kjærligheten til det rene og gode, forakten for det lave og rå. Det er mange flere religiøst rettede kvinner enn menn, og langt færre kvinner enn menn er det som begår forbrytelser og krenker lov eller god moralsk og borgerlig orden. Vi har blant kvinner sett eksempler på det høyeste moralske heltemot, hun trosser enhver fare for å hjelpe dem som lider smerte eller urett. Kvinnen, er det sagt, var i kristenhistorien «den siste ved korset og den første ved graven».

Kvinner i vår orden vil bety edlere form og løftet moralsk nivå.

«Rebeekalogenes suksess.»

Rebeekalogenes store fremgang og voksende anerkjennelse viser at kvinnen er en heldig faktor i de hemmelige selskaper. Alminnelige mannsloger får nytt liv og begynner en ny blomstring, når de får gode Rebeekaloger til naboer. Det ser ut som kvinnene alminneligvis er mer entusiastiske i sin kjærlighet til og hengivenhet for vår orden enn mennene. Rebeekagraders korte historie viser, at når kvinner bringes i nærmere og intimere forbindelse med ordenen, blir de gjennomgående velskikket for alle slags arbeid i dens tjeneste. De har etter kort tids øvelse vist samme dyktighet i å lede Rebeekaloger som menn i å lede mannsloger. Ja, i virkeligheten ville atskillige mannsloger kunne prise seg lykkelige ved å ledes så godt som mange Rebeekaloger. Enkelte kvinner er likeså vel bevandret i ordenens lover og sedvaner som mange frem-

ragende og erfarne menn, og hadde de likeså kjente navn, ville de nyte den samme autoritet.

De hjerter som er blitt trøstet og gledet, de hjem som er blitt hjulpet og gjenoppreist gjennom Odd-Fellowkvinnens virksomhet, den store innflytelse de har på ordenens menn, og alt det gode de arbeider for, er overbevisende vitnesbyrd om den visdom som planla og gjennomførte deres innførelse i ordenen. Rebekkalogene vokser i nyttig ordenstjeneste, i virkekraft og i antall utover de mest sangvinske forventninger hos de menn som så kraftig og ivrig arbeidet for deres opprettelse.

Mange vil ikke være enig med nærværende forfatter i at den tid vil komme, da kvinner i enhver retning vil stå side om side med menn i vår herlige orden. Men hvorfor ikke? De har på forskjellig måte og i utallige tilfeller vist seg jevnbyrdige med mennene i intelligens og i evne til å modne og gjennomføre planer for vår rases vel.

Vi tror at kvinnens virkefelt innenfor vår orden vil bli utvidet og hennes rettigheter i stigende grad anerkjent, inntil i Odd Fellowship all forskjell i valgbarhet og rang vil være utslettet mellom kjønnene. Hennes røst vil bli hørt, hennes stemme bli avgitt og hennes makt og innflytelse bli fornummet i alle våre institusjoner, både de laveste og de øverste.»

Til søstre i alle loger.

Rebekkabladet kommer ut med et nr. pr. mnd., og vår forretningsfører tror at bladet skal komme helt regelmessig framover.

Så var det søstrene som skulle skrive og være med å skaffe aktuelt stoff til bladet vårt, men når jeg ser bort fra de store referater av de forskjellige jubileer, savner jeg stoff fra søstrene.

Kjære søstre, vis nå at dere har interesse for Rebekkabladet, så det kan bli et bindeledd mellom logene landet over.

Send inn til bladet ting som dere har på hjertet, det være seg logenytt, reformer som kan være ønskelig, referater fra de forskjellige grener av vårt kjærlighetsarbeid, *alt* innen vår orden interesserer.

Det kan være en eller annen ting i våre ritualer, som har grepet oss mer enn vanlig, fortell så om det, la oss andre bli delaktig i det på denne måte.

Så er det en ting jeg gjerne vil bringe på bane.

Kunne det ikke være på sin plass, om en som kjente avdøde br. Ex Stor-Sire Sam Johnson godt, kunne skrive utførlig om hva han gjorde, og hva han var for Rebekkaordenen. Vi som kjente avdøde br. Ex Stor-Sire vil aldri glemme ham, men *alle* søstre bør få kjennskap til hans banebrytende arbeid for Rebekka-institusjonen i Norge.

Våre vakre ritualer er jo også hans verk. Vi merker hans personlighet, hans evner og hans store interesse i hele vårt rituelle arbeid, han var en kunstner som satte dype spor etter seg.

Er det noen som kunne tenke seg å gjøre dette, ville vi få meget å glede oss til.

R. E.

FRA LOGERNE

Loge Urania

hadde i mange år — før krigen kom, arbeidet for Finnmark. Vi konsentrerte oss dengang om hjelp til barn og gamle.

Nå i mai fikk vi en henvendelse fra Finnmark om vi kunne hjelpe til med å skaffe en eller flere sykekurver nordover.

Fru stortingsmann Olsen fra Finnmark fortalte at sykekurver var det en skrikende mangel på, bare i det distrikt hvor hun bodde trengte de 4 kurver. Det var ingen ting de trengte så sårt, og selv kunne de ikke greie å skaffe seg kurver, da de ikke hadde penger til det.

Denne henvendelse til oss, ble besvart med et ja fra alle søstre som var tilstede.

Vi hadde da en offerkveld, som i sin helhet skulle gå til Finnmark. *Alle* søstrene var med og ytet, og resultatet overgikk forventningen.

Vi tok til med arbeidet med engang, søkte om lisens for rasjonerte ting, og fikk det innvilget. Søstrene klypte og sydde, kurver ble bestilt, alle var interessert og hjelpsomme, så på kort tid var alt ferdig og kunne sendes.

Den 2. juli ble hele gaven sendt til Havøysund i Finnmark, den besto av: 4 sykekurver med fullt utstyr av det beste som kunne skaffes.

En måned etter offerkvelden ble alt sendt nordover, og det er jo en kjensgjerning at hurtig hjelp er dobbelt hjelp.

Søstrene som gledet seg over tiltaket og resultatet, ja jeg tør trygt si, at gleden er like stor hos oss som ga dette, som de der oppe som mottar gaven, de håper innerlig at disse kurver vil bli til velsignelse for mange syke, som må transporteres lange veier, i båt, for å komme på sykehus.

En søster.

Rebekkaloge nr. 4 Pax

arrangerte torsdag 26. juni en vellykket tur til Fjeldsæter for 40 av byens gamle, enslige damer. Man kjørte i buss opp til Fjeldsæter kapell, hvor det ble servert kaffe. Res.

kap. Opdahl holdt andakt. Det ble servert laksmiddag i hotellets annek. Etter middagen spaserte de gamle omkring i terrenget. Enkelte av dem var til og med så spreke at de stakk en tur oppom Skistua. Etter å ha drukket kaffe nok engang ble de gamle hentet ned til byen igjen. Været var godt og de gamle hadde virkelig en herlig dag.

Vi beklager!

På grunn av en misforståelse blant ferievikarene ble det trykket for få eksemplarer av vårt siste nr. Det var derfor noen få abonnenter som ikke fikk sitt blad. Vi beklager meget det inntrufne og ber om unnskyldning.

Foretningsføreren.

MØTER I AUGUST

Rebekka Loge nr. 1 St. Sunniva, Oslo
12982819,30 0.

Rebekka Loge nr. 2 Urania, Oslo
12982519,30

Rebekka Loge nr. 4 Pax, Trondheim
12982819,15 — + 1.

NYE KANDIDAER

Rebekka Loge nr. 1 St. Sunniva, Oslo
44 8 32 22 — 36 60 26 44 22 — 43 60 56 24
52 34 — f. 1/3-1891 — 32 24 38 32.

NYE MEDLEMMER

Rebekka Loge nr. 1 St. Sunniva, Oslo
Frk. Else Andersen, Westye Egebergsgate 3 a, Oslo.
Fru Anna Marie Ruden, Østgårdsgate 23, Oslo.

ERINDRINGSLISTE

Den 25. august fyller str. Bertine Egenæs, medlem av

Redaktør: Ragnhild Evjen.

Rebekka Loge nr. 3 Vaar, 70 år.

Den 2. september fyller str. Mabel Lund, medl. av

Rebekka Loge nr. 1 St. Sunniva, 50 år.

Den 11. september fyller str. Anna Larsen, medl. av

Rebekka Loge nr. 1 St. Suniva, 60 år.

Den 27. september fyller str. Johanne Braun, medl. av

Rebekka Loge nr. 1 St. Sunniva, 70 år.

Et helst umøblert værelse

ønskes av Rebekkasøster. Henv. til kostøkonom Martha Bække, eksm. i Reb.loge nr. 1 St. Sunniva, telefon 42 98 90.

Gustav A. Borgersen

Buntmaker

Telf. 41 67 34

Prinsensgt. 26

Kontor og verksted: Karl Johansgt. 5

AAGOT BØHM

BLOMSTERHANDEL OG KRANSEBINDERI

Etablert 1880

Olaf Ryes plass 1

Telefon 37 06 02

KABA

Restauranten med det gode lunsjbord

Stortingsgt. 28, Oslo
Telefon 41 05 08

Tjomslands Begravelsesbyrå a/s

Inger Aronsen Tjomsland

Thv. Meyersgt. 33, vis å vis Paulus kirke.
Telefon 37 17 50. Privat 37 00 01

Gjør Deres innkjøp av kranser og blomster i

LA FLEUR

Blomsterforretning

Innehaver: Fru Dagmar Halvorsen

Øvre Slottsgt. 7 (inng. Prinsens gt.)
Telefon 42 20 72, privat 46 34 20

Trykt i City-Trykkeriet. Inneh.: Br. Arne Olsen Oslo.